

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B**

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 904/2010

av den 7 oktober 2010

om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri

(omarbetning)

(EUT L 268, 12.10.2010, s. 1)

Ändrad genom:

Officiella tidningen

	nr	sida	datum
► <u>M1</u> Rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013	L 158	1	10.6.2013

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 904/2010

av den 7 oktober 2010

**om administrativt samarbete och kampen mot
mervärdesskattebedrägeri
(omarbetning)**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt ⁽³⁾ har flera gånger ändrats på väsentliga punkter. Eftersom ytterligare ändringar ska göras bör den av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Instrumenten i förordning (EG) nr 1798/2003 för bekämpning av mervärdesskattebedrägeri bör förbättras och kompletteras mot bakgrund av rådets slutsatser av den 7 oktober 2008; meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om en samordnad strategi för att förbättra bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri i EU samt kommissionens rapport till rådet och Europaparlamentet om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1798/2003 om det administrativa samarbetet i fråga om mervärdesskatt (nedan kallad *kommissionens rapport*). Redaktionella eller praktiska förtydliganden av bestämmelserna i förordning (EG) nr 1798/2003 behövs också göras.
- (3) Skatteundandragande och skatteflykt som sträcker sig över medlemsstaternas gränser leder till budgetförluster och strider mot principen om rättvis beskattning. De kan också framkalla en snedvridning av kapitalrörelserna och av konkurrensvillkoren. De påverkar därför den inre marknadens sätt att fungera.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 5 maj 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 17 februari 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT L 264, 15.10.2003, s. 1.

▼B

- (4) Kampen mot skatteundandragande inom mervärdesskattens område kräver ett nära samarbete mellan de behöriga myndigheter som i varje medlemsstat ansvarar för tillämpningen av bestämmelserna inom detta område.
- (5) De åtgärder för harmonisering på skatteområdet som vidtas för att fullborda den inre marknaden bör innefatta upprättandet av ett gemensamt system för samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt vad beträffar informationsutbyte, med vars hjälp medlemsstaternas behöriga myndigheter bör bistå varandra och samarbeta med kommissionen, så att det säkerställs att mervärdesskatten appliceras korrekt på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, gemenskapsinterna förvärv av varor och import av varor.
- (6) Det administrativa samarbetet bör inte medföra en oproportionell förskjutning av administrativa bördor mellan medlemsstaterna.
- (7) Med tanke på skatteuppbörden bör medlemsstaterna samarbeta för att hjälpa till att säkerställa att mervärdesskatten fastställs korrekt. Följaktligen måste de inte bara kontrollera att skatten tillämpas korrekt på sitt territorium utan bör också ge bistånd till andra medlemsstater så att den skatt som är kopplad till en verksamhet på det egna territoriet men ska betalas i en annan medlemsstat tillämpas korrekt.
- (8) Tillsynen över en korrekt tillämpning av mervärdesskatten på beskattningsbara transaktioner i en annan medlemsstat än den medlemsstat där tillhandahållaren eller leverantören är etablerad är i många fall beroende av information som den medlemsstat där tillhandahållaren eller leverantören är etablerad förfogar över eller som lättare kan inhämtas av nämnda medlemsstat. För att kontrollen över transaktioner av nämnda slag ska kunna ske effektivt krävs det således att den medlemsstat där tillhandahållaren eller leverantören är etablerad inhämtar eller kan inhämta den informationen.
- (9) För att inrätta ordningen med en enda kontaktpunkt, som föreskrivs i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ och för att tillämpa återbetalningsförfarandet för beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten som fastställs i rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat⁽²⁾, krävs det regler om informationsutbyte mellan medlemsstaterna och bevarandet av informationen i fråga.
- (10) I gränsöverskridande situationer är det viktigt att närmare ange varje medlemsstats skyldigheter så att en faktisk kontroll av skatten ska kunna göras i den medlemsstat där den ska betalas.

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 44, 20.2.2008, s. 23.

▼B

- (11) Elektronisk lagring och överföring av viss information för kontroll av mervärdesskatten är absolut nödvändig för att mervärdesskattesystemet ska fungera väl. Därigenom möjliggörs ett snabbt informationsutbyte och automatiserad tillgång till information vilket stärker bedrägeribekämpningen. Detta utbyte möjliggörs genom en förstärkning av databaserna om de personer som måste betala mervärdesskatt och deras gemenskapsinterna verksamhet, inbegripet information om de beskattningsbara personerna och deras transaktioner.
- (12) Medlemsstaterna bör införa lämpliga kontrollförfaranden för att säkerställa att informationen är uppdaterad, jämförbar och av god kvalitet och följaktligen mer tillförlitlig. Villkoren för medlemsstaternas utbyte av och direkta tillgång till elektroniskt lagrad information bör fastställas klart och tydligt.
- (13) För att bedrägeri ska kunna bekämpas på ett effektivt sätt är det nödvändigt att se till att informationsutbyte kan ske utan föregående begäran. För att underlätta informationsutbytet bör det fastställas för vilka kategorier automatiskt utbyte bör införas.
- (14) Som framgår av kommissionens rapport är återkoppling ett lämpligt sätt att säkerställa kontinuerlig förbättring av kvaliteten på den information som utbyts. En ram för tillhandahållande av återkoppling bör därför inrättas.
- (15) För en effektiv tillsyn i fråga om mervärdesskatten vid gränsöverskridande transaktioner måste medlemsstaterna inom ramen för det administrativa samarbetet få möjlighet att utföra samtliga kontroller och i närvaro av tjänstemän från en medlemsstat på en annan medlemsstats territorium.
- (16) De ekonomiska aktörerna använder allt mer möjligheten att via Internet bekräfta giltigheten av registreringsnummer för mervärdesskatt. Systemet för bekräftelse av giltigheten av registreringsnummer för mervärdesskatt bör tillhandahålla aktörerna relevant information bekräftad på automatisk väg.
- (17) Vissa beskattningsbara personer kan ha särskilda skyldigheter som skiljer sig från dem som gäller i den medlemsstat där de är etablerade, särskilt när det gäller fakturering när de levererar varor eller tillhandahåller tjänster till kunder på en annan medlemsstats territorium. En mekanism med lättillgänglig information om dessa skyldigheter bör inrättas för de beskattningsbara personerna.

▼B

- (18) Den senaste praktiska erfarenheten av tillämpningen av förordning (EG) nr 1798/2003 inom ramen för kampen mot karusellbedrägeri har visat att det för en effektiv bedrägeribekämpning i vissa fall krävs en avsevärt snabbare mekanism för utbyte av mera omfattande och riktad information. I enlighet med rådets slutsatser av den 7 oktober 2008 bör ett decentraliserat nätverk, utan status som juridisk person, som kommer att benämnas Eurofisc inrättas inom ramen för denna förordning för alla medlemsstater för att främja och underlätta ett multilateralt och decentraliserat samarbete som ger möjlighet att riktat och snabbt bekämpa särskilda typer av bedrägerier.
- (19) Konsumtionsmedlemsstaten har det grundläggande ansvaret för att säkerställa att icke etablerade leverantörer och tillhandahållare inom gemenskapen uppfyller sina åligganden. För tillämpningen av den tillfälliga särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg enligt avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG krävs det därför fastställande av regler för tillhandahållande av information och för överföring av pengar mellan identifieringsmedlemsstaten och konsumtionsmedlemsstaten.
- (20) Den information som en medlemsstat inhämtat från tredjeland kan vara mycket användbar för andra medlemsstater. På samma sätt kan den information som en medlemsstat inhämtat från andra medlemsstater vara mycket användbar för tredjeland. Villkoren för utbyte av information av sådant slag bör därför preciseras.
- (21) De nationella bestämmelserna om banksekretess bör inte stå i strid med denna förordning.
- (22) Denna förordning bör inte påverka andra åtgärder som antas på unionsnivå och som bidrar till att bekämpa mervärdesskattebedrägeri.
- (23) Av effektivitets-, tids- och kostnadsskal måste information som tillhandahålls i enlighet med denna förordning så vitt det är möjligt tillhandahållas på elektronisk väg.
- (24) För en snabbare behandling av informationsförfrågningarna är det viktigt att öka användningen av standardformulär inom ramen för informationsutbytet, eftersom vissa förfrågningar ofta upprepas och det finns en språklig mångfald inom unionen.
- (25) De tidsfrister som föreskrivs i denna förordning för lämnande av information ska uppfattas som maximiperioder som inte får överskridas, varvid det för att samarbetet ska bli effektivt som princip ska gälla att sådan information som den tillfrågade medlemsstaten redan förfogar över bör lämnas utan ytterligare dröjsmål.

▼B

- (26) I denna förordning bör begränsningar av vissa rättigheter och skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ övervägas, för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet. Med hänsyn till medlemsstaternas potentiella inkomstbortfall och den centrala betydelse de uppgifter som omfattas av denna förordning har för en effektiv bedrägeribekämpning är begränsning nödvändig och proportionerlig.
- (27) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾ och de måste därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs villkoren för samarbete mellan de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av lagarna om mervärdesskatt, samt mellan dessa myndigheter och kommissionen, för att säkerställa att dessa lagar följs.

I detta syfte fastställs regler och förfaranden som gör det möjligt för medlemsstaternas behöriga myndigheter att samarbeta och utbyta all information som kan göra det möjligt att korrekt fastställa mervärdesskatten, säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskatten, särskilt för gemenskapsinterna transaktioner, och bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Här anges särskilt de regler och förfaranden enligt vilka medlemsstaterna ska inhämta och utbyta information på elektronisk väg.

2. I denna förordning fastställs villkoren enligt vilka de myndigheter som avses i första stycket ska bidra till att skydda mervärdesskatteinräkter i samtliga medlemsstater.

3. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av reglerna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

4. I denna förordning fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg i enlighet med den särskilda ordning som avses i avdelning XII kapitel 6 i rådets direktiv 2006/112/EG samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Artikel 2

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) centralt kontaktkontor: det kontor som har utsetts enligt artikel 4.1, med huvudansvar för kontakter med andra medlemsstater i fråga om administrativt samarbete.
- b) kontaktorgan: ett annat kontor än det centrala kontaktkontoret, vilket har utsetts till detta av den behöriga myndigheten enligt artikel 4.2 för att direkt utbyta information på grundval av denna förordning.
- c) behörig tjänsteman: varje tjänsteman som på grundval av denna förordning direkt kan utbyta information för vilken han eller hon har behörighet enligt artikel 4.3.
- d) begärande myndighet: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
- e) tillfrågad myndighet: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
- f) gemenskapsinterna transaktioner: gemenskapsintern leverans av varor och gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster.
- g) gemenskapsintern leverans av varor: leverans av varor som ska tas upp i den sammanställning som avses i artikel 262 i direktiv 2006/112/EG.
- h) gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster: tillhandahållande av tjänster som ska tas upp i den sammanställning som avses i artikel 262 i direktiv 2006/112/EG.
- i) gemenskapsinternt förvärv av varor: förvärv av rätten, enligt artikel 20 i direktiv 2006/112/EG, att såsom ägare förfoga över materiell lös egendom.
- j) registreringsnummer för mervärdesskatt: det nummer som avses i artiklarna 214, 215 och 216 i direktiv 2006/112/EG.
- k) administrativ utredning: alla kontroller, utredningar och övriga åtgärder som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskattelagstiftningen.

▼B

- l) automatiskt informationsutbyte: systematiskt tillhandahållande av på förhand bestämd information utan föregående begäran till en annan medlemsstat.
- m) spontant informationsutbyte: icke-systematiskt lämnande av uppgifter till en annan medlemsstat, vid vilken tidpunkt som helst och utan föregående begäran.
- n) person:
 - i) fysisk person,
 - ii) juridisk person,
 - iii) om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning, eller,
 - iv) någon annan juridisk konstruktion, oavsett hur den är beskaffad eller utformad och oavsett om den har status som juridisk person eller inte, som utför mervärdesskattepliktiga transaktioner.
- o) automatiserad åtkomst: möjlighet att utan dröjsmål få tillträde till ett elektroniskt system för att inhämta viss information.
- p) på elektronisk väg: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av information, via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel.
- q) CCN/CSI-nätet: den gemensamma plattform som bygger på Gemensamma kommunikationsnätet (nedan kallat *CCN*) och Gemensamma systemgränssnittet (nedan kallat *CSI*), vilken unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter inom området för tull och beskattning.
- r) samtidig kontroll: samordnad kontroll av skattesituationen för en eller flera beskattningsbara personer som har en anknytning till varandra och som organiseras av minst två deltagande medlemsstater som har gemensamma eller kompletterande intressen.

2. Från och med den 1 januari 2015 ska definitionerna i artiklarna 358, 358a och 369a i direktiv 2006/112/EG också gälla för denna förordning.

Artikel 3

De behöriga myndigheterna är de myndigheter i vars namn denna förordning ska tillämpas, antingen direkt eller genom delegering.

Varje medlemsstat ska senast den 1 december 2010 underrätta kommissionen om sin behöriga myndighet enligt denna förordning och ska därefter utan dröjsmål underrätta kommissionen om eventuella ändringar.

▼ M1

Kroatien ska senast den 1 juli 2013 underrätta kommissionen om sin behöriga myndighet enligt denna förordning och ska därefter underrätta kommissionen om ändringar i enlighet med andra stycket.

▼ B

Kommissionen ska göra en förteckning över alla behöriga myndigheter tillgänglig för medlemsstaterna och offentliggöra denna information i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

1. Varje medlemsstat ska utse ett enda centralt kontaktkontor, som ska tilldelas huvudansvaret för kontakterna med övriga medlemsstater i fråga om administrativt samarbete. Den ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta. Det centrala kontaktkontoret får även utses till att ansvara för kontakter med kommissionen.

2. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får utse kontaktorgan. Det centrala kontaktkontoret ska hålla förteckningen över dessa organ aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

3. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får dessutom på de villkor som den fastställer utse behöriga tjänstemän som direkt kan utbyta information på grundval av denna förordning. Den kan därvid begränsa räckvidden av ett sådant utseende. Det centrala kontaktkontoret ska hålla förteckningen över dessa tjänstemän aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

4. De tjänstemän som utbyter information enligt artiklarna 28, 29 och 30 ska under alla omständigheter anses vara behöriga tjänstemän för detta ändamål i enlighet med villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna.

Artikel 5

När ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman skickar eller tar emot en begäran eller ett svar på en begäran om bistånd, ska de informera det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat i enlighet med de villkor som denna fastställer.

Artikel 6

Om ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman tar emot en begäran om bistånd som kräver en åtgärd utanför det territorium som de ansvarar för eller utanför deras verksamhetsområde, ska de utan dröjsmål överlämna denna begäran till det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat och informera den begärande myndigheten om detta. I sådant fall ska den tidsfrist som avses i artikel 10 börja löpa dagen efter det att begäran om bistånd överlämnats till det centrala kontaktkontoret.

KAPITEL II

UTBYTE AV INFORMATION PÅ BEGÄRAN

AVSNITT 1

*Begäran om information och om administrativa utredningar**Artikel 7*

1. Den tillfrågade myndigheten ska på anmodan av den begärande myndigheten överlämna den information som avses i artikel 1, inklusive information som gäller ett eller flera enskilda fall.

2. För att kunna lämna den information som avses i punkt 1 ska den tillfrågade myndigheten låta genomföra de administrativa utredningar som behövs för att få fram informationen.

3. Fram till och med den 31 december 2014 får den begäran som avses i punkt 1 innehålla en motiverad begäran om en administrativ utredning. Om den tillfrågade myndigheten anser att det inte krävs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

4. Från och med den 1 januari 2015 får den begäran som avses i punkt 1 innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Om den tillfrågade myndigheten anser att det inte krävs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

Trots vad som sägs i första stycket får en utredning avseende de belopp som deklarerats av en beskattningsbar person i samband med leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som avses i bilaga I, vilka utförs av en beskattningsbar person som är etablerad i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten är belägen och vilka är beskattningsbara i den begärande myndighetens medlemsstat vägras, endast

a) av de skäl som föreskrivs i artikel 54.1, efter prövning av den tillfrågade myndigheten i överensstämmelse med en förklaring om bästa praxis i fråga om sambandet mellan denna punkt och artikel 54.1, som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 eller

b) av de skäl som föreskrivs i artikel 54.2, 54.3 och 54.4 eller

c) av skälet att den tillfrågade myndigheten redan har överlämnat information till den begärande myndigheten om samma beskattningsbara person, som inhämtats genom en administrativ utredning som genomförts för mindre än två år sedan.

Om den tillfrågade myndigheten vägrar att genomföra en sådan administrativ utredning som avses i andra stycket av de skäl som nämns i a och b, ska den ändå förse den begärande myndigheten med uppgifter om datum och belopp för alla berörda leveranser och tillhandahållanden som under de senaste två åren gjorts av den beskattningsbara personen i den begärande myndighetens medlemsstat.

▼B

5. För att skaffa fram den begärda informationen eller genomföra den begärda administrativa utredningen ska den tillfrågade myndigheten, eller den administrativa myndighet som den tillfrågade myndigheten hänskjuter ärendet till, gå till väga som om den agerade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i den egna medlemsstaten.

Artikel 8

En begäran om information och administrativa utredningar enligt artikel 7 ska översändas med hjälp av ett standardformulär, som ska antas enligt förfarandet i artikel 58.2, utom i de fall som avses i artikel 50 eller i undantagsfall då begäran innehåller en förklaring till varför den begärande myndigheten anser att standardformuläret inte var lämpligt.

Artikel 9

1. Den tillfrågade myndigheten ska på anmodan av den begärande myndigheten till denna överlämna all relevant information som den får eller förfogar över samt resultaten av administrativa utredningar, i form av rapporter, redogörelser eller andra handlingar, eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana.

2. Originalhandlingar ska tillhandahållas endast om detta inte strider mot de gällande bestämmelserna i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte.

*AVSNITT 2****Tidsfrist för att lämna information****Artikel 10*

Den tillfrågade myndigheten ska lämna den information som avses i artiklarna 7 och 9 så snart som möjligt och senast tre månader efter den dag då begäran mottagits.

Om den tillfrågade myndigheten redan har tillgång till den berörda informationen, ska tidsfristen dock förkortas till högst en månad.

Artikel 11

För vissa särskilda kategorier av fall kan den tillfrågade och den begärande myndigheten komma överens om andra tidsfrister än de som avses i artikel 10.

Artikel 12

Om den tillfrågade myndigheten inte kan svara på en begäran inom den föreskrivna tiden, ska den omedelbart skriftligen underrätta den begärande myndigheten om skälen till att tidsfristen inte kan iakttas och om när den räknar med att kunna svara.

KAPITEL III

INFORMATIONsutBYTE UTAN FÖREGÅENDE BEGÄRAN

Artikel 13

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska utan föregående begäran vidarebefordra den information som avses i artikel 1 till den behöriga myndigheten i andra berörda medlemsstater i följande fall:
 - a) Om beskattningen anses äga rum i destinationsmedlemsstaten och den information som tillhandahålls av ursprungsmedlemsstaten är nödvändig för kontrollsystemets effektivitet i destinationsmedlemsstaten.
 - b) Om en medlemsstat har skäl att tro att ett brott mot mervärdesskattlagstiftningen har begåtts eller sannolikt har begåtts i den andra medlemsstaten.
 - c) Om det finns en risk för skattebortfall i den andra medlemsstaten.
2. Informationsutbytet utan föregående begäran ska antingen vara automatiskt, i enlighet med artikel 14, eller spontant, i enlighet med artikel 15.
3. Informationen ska översändas med hjälp av standardformulär som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

Artikel 14

1. Följande ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2:
 - a) De exakta kategorierna av information som är föremål för automatiskt utbyte.
 - b) Hur ofta det automatiska informationsutbytet av varje kategori ska äga rum.
 - c) De praktiska formerna för det automatiska informationsutbytet.

En medlemsstat får avstå från att delta i det automatiska informationsutbytet för en eller flera kategorier om inhämtandet av information för ett sådant utbyte skulle kräva att nya ålägganden införs för personer som är skyldiga att betala mervärdesskatt eller skulle ålägga medlemsstaterna en oproportionerlig administrativ börda.

Resultaten av det automatiska informationsutbytet för varje kategori ska ses över en gång per år av den kommitté som avses i artikel 58.1 för att säkerställa att denna typ av utbyte enbart görs när det är det effektivaste sättet att utbyta information.

▼B

2. Från och med den 1 januari 2015 ska den behöriga myndigheten i varje medlemsstat delta i ett automatiskt informationsutbyte så att konsumtionsmedlemsstaterna kan fastställa om de beskattningsbara personer som inte är etablerade inom dess territorium på ett korrekt sätt deklarerar och betalar den mervärdesskatt som läggs på telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, oavsett om de beskattningsbara personerna utnyttjar eller väljer att inte utnyttja den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG. Etableringsmedlemsstaten ska informera konsumtionsmedlemsstaten om eventuella avvikelser som den får kännedom om.

Artikel 15

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater spontant lämna all information enligt artikel 13.1, som inte har lämnats i enlighet med det automatiska informationsutbyte som anges i artikel 14, som de har kännedom om och som de anser kan vara användbar för dessa behöriga myndigheter.

KAPITEL IV

ÅTERKOPPLING*Artikel 16*

Om en behörig myndighet lämnar information i enlighet med artikel 7 eller 15 kan den begära att den behöriga myndighet som tog emot informationen ger återkoppling om den mottagna informationen. Om en sådan begäran görs ska den behöriga myndighet som tog emot informationen, utan att det påverkar de bestämmelser om skatte sekretess och uppgiftsskydd som tillämpas i dess medlemsstat, ge återkoppling så snart som möjligt, förutsatt att detta inte medför en oproportionerlig administrativ börda för den. De praktiska formerna för detta ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

KAPITEL V

LAGRING OCH UTBYTE AV SÄRSKILD INFORMATION*Artikel 17*

1. Varje medlemsstat ska i ett elektroniskt system lagra följande information:

- a) Information som den inhämtar enligt avdelning XI kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.
- b) Uppgifter om identitet, verksamhet, rättslig form och adress avseende personer som tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt, som inhämtas enligt artikel 213 i direktiv 2006/112/EG, samt datum för när detta nummer tilldelades.
- c) Uppgifter om de registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats som blivit ogiltiga, och de datum då dessa nummer blev ogiltiga.

▼B

d) Information som den inhämtar enligt artiklarna 360, 361, 364 och 365 i direktiv 2006/112/EG samt, från och med den 1 januari 2015, information som inhämtats enligt artiklarna 369c, 369f och 369g i det direktivet.

2. De tekniska detaljerna för den automatiserade förfrågan om informationen som avses i punkt 1 b, c, och d ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

Artikel 18

För att den information som avses i artikel 17 ska kunna användas i sådana förfaranden som avses i denna förordning, ska informationen finnas tillgänglig i minst fem år efter utgången av det första kalenderår under vilket tillgång till informationen ska ges.

Artikel 19

Medlemsstaterna ska säkerställa att den information som de förfogar över i det elektroniska system som avses i artikel 17 är aktuell, komplett och korrekt.

Kriterier för att avgöra vilka ändringar som inte är relevanta, väsentliga eller ändamålsenliga och som därför inte behöver göras ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

Artikel 20

1. Den information som avses i artikel 17 ska utan dröjsmål föras in i det elektroniska systemet.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska den information som avses i artikel 17.1 a föras in i det elektroniska systemet senast en månad efter utgången av den period som informationen hänförs till.

3. Med avvikelse från punkterna 1 och 2 ska information som korrigeras eller läggs till i det elektroniska systemet enligt artikel 19 föras in senast månaden efter den period under vilken den inhämtades.

Artikel 21

1. Varje medlemsstat ska bevilja de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater automatiserad åtkomst till den information som lagras enligt artikel 17.

2. Vad gäller den information som avses i artikel 17.1 a ska åtminstone följande uppgifter vara tillgängliga

a) de registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av den medlemsstat som tar emot informationen,

▼B

- b) det sammanlagda värdet av all gemenskapsintern leverans av varor och det sammanlagda värdet av allt gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster till personer med registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i led a från alla mervärdesskatte-registrerade aktörer i den medlemsstat som lämnar informationen,
- c) registreringsnummer för mervärdesskatt för personer som har utfört de varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster som avses i led b,
- d) det sammanlagda värdet av de levererade varor och tillhandahållna tjänster som avses i led b från varje person som avses i led c till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt led a,
- e) det sammanlagda värdet av de levererade varor och tillhandahållna tjänster som avses i led b från varje person som avses i led c till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt av en annan medlemsstat på följande villkor:
- i) Åtkomsten ska ha samband med en utredning av misstänkt bedrägeri.
 - ii) Åtkomsten ska ske genom en sambandstjänsteman för Eurofisc, enligt artikel 36.1, som har en personlig användaridentitet för det elektroniska system som ger tillgång till denna information.
 - iii) Åtkomsten ska vara möjlig endast under allmän arbetstid.

Det värde som avses i led b, d och e ska anges i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till de perioder för inlämnande av sammanställningar som gäller för varje enskild beskattningsbar person och som upprättas i enlighet med artikel 263 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 22

1. För att kunna ge rimliga garantier till skatteförvaltningarna för kvaliteten och tillförlitligheten hos de uppgifter som finns tillgängliga i det elektroniska system som avses i artikel 17 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de uppgifter som tillhandahålls av beskattningsbara personer och icke beskattningsbara juridiska personer i syfte att bli registrerade till mervärdesskatt i enlighet med artikel 214 i direktiv 2006/112/EG är fullständiga och tillförlitliga.

Medlemsstaterna ska genomföra förfaranden för kontroll av dessa uppgifter utifrån resultatet av deras riskbedömning. Kontrollerna ska i princip genomföras före registreringen till mervärdesskatt eller, om endast preliminära kontroller görs före en sådan registrering, senast sex månader efter en sådan registrering.

▼B

2. Medlemsstaterna ska informera den kommitté som avses i artikel 58.1 om de åtgärder som vidtagits på nationell nivå för att säkerställa informationens kvalitet och tillförlitlighet i enlighet med punkt 1.

Artikel 23

Medlemsstaterna ska säkerställa att registreringsnumret för mervärdesskatt, som avses i artikel 214 i direktiv 2006/112/EG, visas som ogiltigt i det elektroniska system som avses i artikel 17, åtminstone vid följande omständigheter:

- a) Om personer som är registrerade till mervärdesskatt har förklarat att deras ekonomiska verksamhet, i enlighet med artikel 9 i direktiv 2006/112/EG, har upphört eller om den behöriga skatteförvaltningen anser att de har upphört med sådan verksamhet. Skatteförvaltningen får i synnerhet utgå från att en person har upphört med sin ekonomiska verksamhet om personen, trots sin skyldighet att göra det, inte har lämnat in några mervärdesskattedeklarationer och periodiska sammanställningar för ett år efter det att tidsfristen för inlämnande av den första uteblivna deklARATIONEN eller sammanställningen har löpt ut. Personen ska ha rätt att på annat sätt styrka att ekonomisk verksamhet bedrivs.
- b) Om personer har lämnat falska uppgifter för att bli registrerade till mervärdesskatt eller har underlåtit att anmäla ändring av sina uppgifter, och skatteförvaltningen skulle ha vägrat registrering till mervärdesskatt eller dragit tillbaka registreringsnumret för mervärdesskatt om den haft kännedom om detta.

Artikel 24

När medlemsstaternas behöriga myndigheter för tillämpningen av artiklarna 17–21 utbyter information på elektronisk väg, ska de vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att artikel 55 följs.

Medlemsstaterna ska ansvara för den utveckling av sina system som behövs för att den informationen ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI-nätet.

KAPITEL VI

BEGÄRAN OM ADMINISTRATIV DELGIVNING*Artikel 25*

På anmodan av den begärande myndigheten ska den tillfrågade myndigheten, i enlighet med gällande bestämmelser om delgivning av motsvarande handlingar i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte, delge mottagaren alla handlingar och beslut från de behöriga myndigheterna som avser tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen på den medlemsstats territorium där den begärande myndigheten har sitt säte.

▼B*Artikel 26*

I en begäran om delgivning, som ska innehålla uppgift om ämnet för den handling eller det beslut som ska delges, ska namn, adress och all annan information som är av betydelse för att identifiera mottagaren anges.

Artikel 27

Den tillfrågade myndigheten ska utan dröjsmål underrätta den begärande myndigheten om hur begäran om delgivning behandlats, framför allt om den dag då beslutet eller handlingen delgavs mottagaren.

KAPITEL VII

NÄRVARO VID DE ADMINISTRATIVA MYNDIGHETERNA OCH MEDVERKAN I ADMINISTRATIVA UTREDNINGAR*Artikel 28*

1. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten närvara, i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1, vid kontoren tillhörande de administrativa myndigheterna i den tillfrågade medlemsstaten, eller på en annan plats, där dessa myndigheter utför sina uppgifter. Om den begärda informationen finns i dokumentation som den tillfrågade myndighetens tjänstemän har tillgång till, ska tjänstemännen vid den begärande myndigheten få kopior av den dokumentationen.

2. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten, i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1, närvara vid de administrativa utredningar som utförs på den tillfrågade medlemsstatens territorium. Endast tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten ska genomföra sådana administrativa utredningar. Tjänstemännen från den begärande myndigheten ska inte utöva de kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten. De kan dock få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som dessa tjänstemän genom förmedling av tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten och endast för ändamål som har samband med den pågående administrativa utredningen.

3. De tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan medlemsstat i enlighet med punkterna 1 och 2 ska alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt, där deras identitet och officiella behörighet anges.

KAPITEL VIII

SAMTIDIGA KONTROLLER*Artikel 29*

Medlemsstaterna får komma överens om att utföra samtidiga kontroller när de anser att sådana kontroller är mer effektiva än kontroller som utförs av endast en medlemsstat.

Artikel 30

1. En medlemsstat ska självständigt identifiera de beskattningsbara personer som den avser att föreslå för en samtidig kontroll. Den behöriga myndigheten i denna medlemsstat ska underrätta de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater om vilka fall som föreslås för samtidiga kontroller. Den ska i största möjliga utsträckning motivera sitt val genom att tillhandahålla den information som har lett till detta beslut. Den ska ange den tidsperiod under vilken kontrollerna bör utföras.
2. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tar emot förslaget om samtidig kontroll ska bekräfta sitt samtycke eller motivera sitt avslag för den motsvarande myndigheten, i princip senast två veckor efter den dag då förslaget togs emot men senast efter en månad.
3. Varje behörig myndighet i de berörda medlemsstaterna ska utse en företrädare som ansvarar för att leda och samordna kontrollen.

KAPITEL IX

INFORMATION OM BESKATTNINGSBARA PERSONER

Artikel 31

1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska se till att personer som berörs av gemenskapsinterna leveranser av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster samt icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II till direktiv 2006/112/EG, har möjlighet att för dessa typer av transaktioner få en elektronisk bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person liksom dennes namn och adress. Denna information ska motsvara de uppgifter som avses i artikel 17.
2. Varje medlemsstat ska, i enlighet med sina nationella bestämmelser om uppgiftsskydd, på elektronisk väg bekräfta namnet på och adressen till den person till vilken registreringsnumret för mervärdesskatt har utfärdats.
3. Under den period som föreskrivs i artikel 357 i direktiv 2006/112/EG ska punkt 1 i den här artikeln inte gälla icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster och radio- och televisionstjänster.

Artikel 32

1. Kommissionen ska, på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna, på sin webbplats offentliggöra närmare uppgifter om de bestämmelser som godkänts av de olika medlemsstater som genomför avdelning XI kapitel 3 i direktiv 2006/112/EG.
2. Närmare uppgifter om vilken information som ska lämnas och hur den ska tillhandahållas ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

KAPITEL X

EUROFISC

Artikel 33

1. Genom detta kapitel upprättas ett nätverk för snabbt utbyte av riktad information mellan medlemsstaterna (nedan kallat *Eurofisc*) som ska främja och underlätta det multilaterala samarbetet i kampen mot mervärdesskattebedrägeri.
2. Inom ramen för Eurofisc ska medlemsstaterna
 - a) inrätta en multilateral mekanism för tidig varning i kampen mot mervärdesskattebedrägeri.
 - b) samordna det snabba multilaterala utbytet av riktad information inom de områden där Eurofisc har sin verksamhet (nedan kallade *Eurofiscs verksamhetsområden*).
 - c) samordna de insatser som görs av Eurofiscs sambandstjänstemän i de deltagande länderna i samband med mottagna varningar.

Artikel 34

1. Medlemsstaterna ska själva välja i vilka av Eurofiscs verksamhetsområden som de vill delta och får också besluta att avsluta sitt deltagande i något av dessa verksamhetsområden.
2. De medlemsstater som har valt att delta i ett verksamhetsområde inom Eurofisc ska aktivt medverka i det multilaterala utbytet av riktad information mellan samtliga deltagande medlemsstater.
3. Informationsutbytet ska omfattas av sekretess i enlighet med artikel 55.

Artikel 35

Eurofisc ska få tekniskt och logistiskt stöd från kommissionen. Kommissionen ska inte ha tillgång till den information enligt artikel 1 som kan utbytas inom Eurofisc.

Artikel 36

1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska utse minst en sambandstjänsteman för Eurofisc. Eurofiscs sambandstjänstemän ska vara behöriga tjänstemän i den mening som avses i artikel 2.1 c och utföra de uppgifter som avses i artikel 33.2. De ska fortsätta att enbart vara underordnade sina nationella administrationer.
2. Sambandstjänstemännen i de medlemsstater som deltar i ett särskilt Eurofisc-verksamhetsområde (nedan kallade *deltagande Eurofisc-sambandstjänstemän*) ska bland de deltagande sambandstjänstemännen och för en begränsad tid utse en samordnare (nedan kallade *verksamhetsområdessamordnare för Eurofisc*). Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska

▼B

- a) sammanställa den information som tagits emot från de deltagande Eurofisc-sambandstjänstemännen och göra den tillgänglig för andra deltagande Eurofisc-sambandstjänstemän; informationen ska utbytas på elektronisk väg,
- b) säkerställa att den information som tagits emot från de deltagande Eurofisc-sambandstjänstemännen har behandlats, enligt överenskommelse mellan deltagarna i verksamhetsområdet, och göra resultaten tillgängliga för de deltagande Eurofisc-sambandstjänstemännen,
- c) ge återkoppling till de deltagande Eurofisc-sambandstjänstemännen.

Artikel 37

Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska lägga fram en årsrapport över verksamheten för varje verksamhetsområde för den kommitté som anges i artikel 58.1.

KAPITEL XI

BESTÄMMELSER AVSEENDE DE SÄRSKILDA ORDNINGARNA ENLIGT AVDELNING XII KAPITEL 6 I DIREKTIV 2006/112/EG*AVSNITT 1****Gällande bestämmelser till och med den 31 december 2014****Artikel 38*

Följande bestämmelser ska gälla för den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG. Definitionerna i artikel 358 i det direktivet ska också gälla för detta kapitel.

Artikel 39

1. Informationen enligt artikel 361 i direktiv 2006/112/EG från den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen till identifieringsmedlemsstaten om när dennes verksamhet inleds ska lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra informationen på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar från utgången av den månad då informationen mottagits från den icke etablerade beskattningsbara personen. På samma sätt ska de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade registreringsnummer. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

▼B

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en icke etablerad beskattningsbar person stryks ur identifieringsregistret.

Artikel 40

1. Deklarationen med de uppgifter som anges i artikel 365 i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i denna förordning.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten senast tio dagar efter utgången av den månad då deklARATIONEN mottogs. De medlemsstater som har begärt att deklARATIONER ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljerna för hur denna information ska överföras ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att koppla varje inbetalning till den relevanta kvartalsdeklARATIONEN.

Artikel 41

1. Identifieringsmedlemsstaten ska se till att det belopp som de icke etablerade beskattningsbara personerna har betalat överförs till de bankkonton i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som ska erhålla betalningen. De medlemsstater som har begärt att betalningen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. Överföringen ska ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

2. Om den icke etablerade beskattningsbara personen inte betalar hela sin skatt, ska identifieringsmedlemsstaten se till att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaterna i proportion till hur mycket skatt som ska betalas i varje medlemsstat. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta.

Artikel 42

Medlemsstaterna ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 41.

▼B

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av normalskattesatsen.

*AVSNITT 2**Gällande bestämmelser från och med den 1 januari 2015**Artikel 43*

Följande bestämmelser ska gälla för de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 44

1. Informationen enligt artikel 361 i direktiv 2006/112/EG från den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen till identifieringsmedlemsstaten om när dennes verksamhet inleds ska lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken informationen lämnades in av den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen. Liknande uppgifter för identifieringen av den beskattningsbara person som tillämpar den särskilda ordningen enligt artikel 369b i direktiv 2006/112/EG ska överföras till de övriga medlemsstaternas behöriga myndigheter inom tio dagar från utgången av den månad då den beskattningsbara personen har förklarat att den beskattningsbara verksamheten enligt denna ordning inleds. På samma sätt ska de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade registreringsnummer.

De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen eller en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten har utslutits från den särskilda ordningen.

Artikel 45

1. Deklarationen med de uppgifter som anges i artiklarna 365 och 369g i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i denna förordning.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda konsumtionsmedlemsstaten inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken deklARATIONEN inkom. Den information som föreskrivs i artikel 369g andra stycket i direktiv 2006/112/EG ska också skickas in

▼B

till den behöriga myndigheten i den berörda etableringsmedlemsstaten. De medlemsstater som begärt att skattedeklarationen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro med hjälp av den växelkurs som gäller den sista dagen i beskattningsperioden. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljer som gäller för överföringen av denna information ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att koppla varje inbetalning till den relevanta kvartalsdeklarationen.

Artikel 46

1. Identifieringsmedlemsstaten ska se till att det belopp som de icke etablerade beskattningsbara personerna har betalat överförs till de bankkonton i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som ska erhålla betalningen. De medlemsstater som har begärt att betalningen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. Överföringen ska ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

2. Om den icke etablerade beskattningsbara personen inte betalar hela sin skatt, ska identifieringsmedlemsstaten se till att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaterna i proportion till hur mycket skatt som ska betalas i varje medlemsstat. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta.

3. När det gäller de betalningar som ska överföras till konsumtionsmedlemsstaten i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG, ska identifieringsmedlemsstaten ha rätt att behålla följande andel av de belopp som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln:

- a) 1 januari 2015–31 december 2016: 30 %.
- b) 1 januari 2017–31 december 2018: 15 %.
- c) Från och med den 1 januari 2019: 0 %.

Artikel 47

Medlemsstaterna ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 46.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av den skattesats som ska tillämpas på tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg.

KAPITEL XII

UTBYTE OCH BEVARANDE AV INFORMATION INOM RAMEN FÖR FÖRFARANDET FÖR ÅTERBETALNING AV MERVÄRDESSKATT TILL BESKATTNINGSBARA PERSONER SOM INTE ÄR ETABLERADE I DEN ÅTERBETALANDE MEDLEMSSTATEN MEN I EN ANNAN MEDLEMSSTAT*Artikel 48*

1. När den behöriga myndigheten i etableringsmedlemsstaten tar emot en ansökan om återbetalning av mervärdesskatt enligt artikel 5 i direktiv 2008/9/EG ska den, om artikel 18 i det direktivet inte är tillämplig, på elektronisk väg inom 15 kalenderdagar efter det att ansökan inkommit vidarebefordra ansökan till de behöriga myndigheterna i varje berörd återbetalande medlemsstat och på så sätt bekräfta att sökanden i den mening som avses i artikel 2.5 i direktiv 2008/9/EG är en i mervärdesskattehänseende beskattningsbar person samt att det registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer som denna person har uppgett är giltigt för återbetalningsperioden.

2. De behöriga myndigheterna i varje återbetalande medlemsstat ska på elektronisk väg delge de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater alla uppgifter som dessa anger i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG. De närmare tekniska specifikationerna, däribland ett gängse elektroniskt meddelande, genom vilka dessa uppgifter ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. De behöriga myndigheterna i varje återbetalande medlemsstat ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om de önskar utnyttja den möjlighet som avses i artikel 11 i direktiv 2008/9/EG att av sökanden begära att denne lämnar en redogörelse för sin affärsverksamhet med hjälp av harmoniserade koder.

De i första stycket nämnda harmoniserade koderna ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i denna förordning på grundval av den Nace-klassificering som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 ⁽¹⁾.

KAPITEL XIII

FÖRBINDELSER MED KOMMISSIONEN*Artikel 49*

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska undersöka och utvärdera hur den ordning för administrativt samarbete som föreskrivs i denna förordning fungerar. Kommissionen ska sammanställa medlemsstaternas erfarenheter i syfte att få ordningen att fungera bättre.

2. Medlemsstaterna ska ge kommissionen all tillgänglig information om hur de tillämpar denna förordning.

⁽¹⁾ EUT L 393, 30.12.2006, s. 1.

▼B

3. En förteckning över de statistiska uppgifter som behövs för att utvärdera denna förordning ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2. Medlemsstaterna ska överlämna dessa uppgifter till kommissionen i den mån de finns tillgängliga och överlämnandet inte kan anses medföra en omotiverad administrativ börda.
4. Medlemsstaterna får överlämna all annan information som avses i artikel 1 till kommissionen, för en bedömning av hur effektivt systemet för administrativt samarbete är i kampen mot skatteundandragande och skatteflykt.
5. Kommissionen ska vidarebefordra all information enligt punkterna 2, 3 och 4 till andra berörda medlemsstater.
6. Vid behov och som ett komplement till andra bestämmelser i denna förordning ska kommissionen till de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat överföra information som kan vara användbar i kampen mot mervärdesskattebedrägeri så snart sådan information är tillgänglig.
7. Kommissionen kan, på anmodan av en medlemsstat, ge tillgång till expertis, tekniskt eller logistiskt stöd eller annat stöd för att förverkliga målen i denna förordning.

KAPITEL XIV

FÖRBINDELSER MED TREDJELAND*Artikel 50*

1. När ett tredjeland lämnar information till en medlemsstats behöriga myndighet, får denna vidarebefordra informationen till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som kan vara intresserade av den och under alla omständigheter till alla de medlemsstater som begär detta, i den mån det är tillåtet enligt överenskommelser om bistånd med vederbörande tredjeland.
2. De behöriga myndigheterna får, i överensstämmelse med sina nationella bestämmelser för överföring av personuppgifter till tredjeland, överföra den information som erhållits i enlighet med denna förordning till ett tredjeland, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - a) Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som informationen kommer ifrån har samtyckt till överföringen.
 - b) Det berörda tredjelandet har förbundit sig att erbjuda det samarbete som är nödvändigt för insamling av bevismaterial för det oriktiga i en transaktion som förefaller strida mot mervärdesskattelagstiftningen.

KAPITEL XV

VILLKOR FÖR INFORMATIONsutBYTET*Artikel 51*

1. Information som tillhandahålls i enlighet med denna förordning ska så vitt det är möjligt tillhandahållas på elektronisk väg, enligt villkor som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

▼B

2. Om en begäran inte i sin helhet har lämnats in genom det elektroniska system som anges i punkt 1 ska den tillfrågade myndigheten utan dröjsmål bekräfta mottagandet av begäran på elektronisk väg och under alla omständigheter senast fem arbetsdagar efter mottagandet.

Om en myndighet har mottagit en begäran eller information som den inte är den avsedda mottagaren för, ska den utan dröjsmål skicka ett meddelande på elektronisk väg till avsändaren och under alla omständigheter senast fem arbetsdagar efter mottagandet.

Artikel 52

En begäran om bistånd, inbegripet begäran om delgivning, och bifogade handlingar får avfattas på varje språk som den tillfrågade och den begärande myndigheten kommit överens om. En sådan begäran ska åtföljas av en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte, i särskilda fall när denna myndighet motiverar begäran om en sådan översättning.

Artikel 53

Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att de befintliga eller nya kommunikations- och informationsutbytessystem som behövs för det informationsutbyte som anges är funktionsdugliga. Ett avtal om service-nivå, vilket ska sörja för den tekniska kvaliteten och omfattningen av de tjänster som kommissionen och medlemsstaterna ska tillhandahålla för att dessa kommunikations- och informationsutbytessystem ska fungera, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2. Kommissionen ska ansvara för den eventuella utveckling av CCN/CSI-nätet som behövs för att denna information ska kunna utbytas mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska ansvara för den eventuella utveckling av sina system som behövs för att denna information ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI-nätet.

Medlemsstaterna ska avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår vid tillämpningen av denna förordning, utom i tillämpliga fall för expertarvoden.

Artikel 54

1. En tillfrågad myndighet i en medlemsstat ska ge en begärande myndighet i en annan medlemsstat den information som avses i artikel 1, under förutsättning att

- a) antalet och arten av de förfrågningar om information som görs av den begärande myndigheten inom en viss period inte innebär en oproportionerlig administrativ börda för den tillfrågade myndigheten,
- b) den begärande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den allt efter omständigheterna kan använda för att skaffa den begärda informationen, utan att riskera det önskade resultatet.

▼B

2. Denna förordning ska inte innebära någon förpliktelse att låta genomföra utredningar eller att lämna information om ett specifikt fall, om den medlemsstat som skulle lämna informationen av sin lagstiftning eller administrativa praxis är förhindrad att göra utredningarna eller att inhämta eller använda informationen för egna ändamål.

3. Den behöriga myndigheten i en tillfrågad medlemsstat får vägra att tillhandahålla information, om den begärande medlemsstaten av juridiska skäl är förhindrad att lämna liknande information. Kommissionen ska av den tillfrågade medlemsstaten underrättas om orsakerna till vägran.

4. Tillhandahållande av information får nekas, om det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess skulle röjas, eller om det gäller information vars röjande skulle strida mot allmän ordning.

5. Punkterna 2, 3 och 4 får inte under några omständigheter tolkas som att de tillåter att en medlemsstats tillfrågade myndighet vägrar att lämna uppgifter om en person som är registrerad till mervärdesskatt i den begärande myndighetens medlemsstat enbart på grund av att dessa uppgifter innehas av en bank, ett annat finansiellt institut, en förvaltare eller en person som agerar i egenskap av ombud eller förvaltare, eller på grund av att uppgifterna rör ägarintressen i en juridisk person.

6. Den tillfrågade myndigheten ska underrätta den begärande myndigheten om skälen till att en begäran om bistånd inte tillmötesgås.

7. Det minsta belopp som kan föranleda en begäran om bistånd får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

Artikel 55

1. All information, oavsett form, som tillhandahålls eller inhämtas vid tillämpning av denna förordning, inbegripet all information som varit tillgänglig för en tjänsteman under de omständigheter som föreskrivs i kapitlen VII, VIII och X liksom i de fall som avses i punkt 2, ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande information ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten och motsvarande bestämmelser för unionens organ. Sådan information får endast användas under de omständigheter som föreskrivs i denna förordning.

Sådan information får användas i syfte att fastställa beräkningsgrunden eller för skatteuppbörden eller för administrativ kontroll av skatter i syfte att fastställa beräkningsgrunden.

▼B

Informationen får också användas för fastställande av andra avgifter, tullar och skatter som omfattas av artikel 2 i rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder ⁽¹⁾.

Den får dessutom användas i samband med rättsliga förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och rättsliga bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden.

2. Personer som är vederbörligen ackrediterade av kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet kan få tillgång till denna information endast i den mån det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av CCN/CSI-nätet.

3. Med avvikelse från punkt 1 ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tillhandahåller informationen tillåta att den utnyttjas för andra ändamål i den begärande myndighetens medlemsstat, om informationen får användas för liknande ändamål enligt lagstiftningen i den tillfrågade myndighetens medlemsstat.

4. Om den begärande myndigheten anser att information som den har mottagit från den tillfrågade myndigheten kan vara användbar för den behöriga myndigheten i en tredje medlemsstat, får den vidarebefordra informationen till denna behöriga myndighet. Den tillfrågade myndigheten ska i förväg informeras om detta. Den tillfrågade myndigheten får ställa upp som villkor för överlämnande av information till en tredje part att den har givit sitt samtycke i förväg.

5. Lagring eller utbyte av information enligt denna förordning ska omfattas av bestämmelserna för att genomföra direktiv 95/46/EG. Medlemsstaterna ska emellertid, för en korrekt tillämpning av denna förordning, begränsa räckvidden för de skyldigheter och rättigheter som avses i artikel 10 och artikel 11.1 samt artiklarna 12 och 21 i direktiv 95/46/EG i den utsträckning det behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet.

Artikel 56

De rapporter, intyg och andra handlingar, eller vidimerade kopior eller utdrag ur sådana, som tjänstemän vid den tillfrågade myndigheten fått och överlämnat till den begärande myndigheten i samband med bistånd enligt denna förordning kan åberopas som bevismaterial av behöriga instanser i den begärande myndighetens medlemsstat, under samma förutsättningar som gäller för motsvarande handlingar som överlämnats av en myndighet i det egna landet.

⁽¹⁾ EUT L 150, 10.6.2008, s. 28.

▼B*Artikel 57*

1. Vid tillämpning av denna förordning ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att
 - a) säkerställa en effektiv intern samordning mellan de behöriga myndigheter,
 - b) upprätta ett direkt samarbete mellan de myndigheter som getts be- myndigande för denna samordning,
 - c) se till att det system för informationsutbyte som föreskrivs i denna förordning fungerar på ett smidigt sätt.
2. Kommissionen ska snarast möjligt till varje medlemsstat vidarebe- förtra all information som den tar emot och som den har möjlighet att tillhandahålla.

KAPITEL XVI

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 58*

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för administ- rativt samarbete.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 59

1. Senast den 1 november 2013, och därefter vart femte år, ska kom- missionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till alla bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna förordning.

Artikel 60

1. Denna förordning får inte hindra fullgörandet av de mer omfat- tande skyldigheter i fråga om ömsesidigt bistånd som kan följa av andra rättsakter, inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal.
2. När medlemsstaterna träffar bilaterala överenskommelser i frågor inom de områden som omfattas av denna förordning, särskilt enligt artikel 11, utom när det gäller enskilda fall, ska de utan dröjsmål under- rätta kommissionen om detta. Kommissionen ska i sin tur underrätta de övriga medlemsstaterna.

▼B*Artikel 61*

Förordning (EG) nr 1798/2003 ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2012. Dock ska artikel 2.1 i den förordningen fortsätta att gälla till och med dagen för kommissionens offentliggörande av den förteckning över behöriga myndigheter som avses i artikel 3 i denna förordning.

Kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den förordningen ska fortsätta att gälla till och med den 31 december 2012

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 62

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2012.

Dock ska artiklarna 33–37 tillämpas från och med den 1 november 2010.

Kapitel V, med undantag av artiklarna 22 och 23, ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

— Artiklarna 38–42 ska tillämpas från och med 1 januari 2012 till och med den 31 december 2014.

— Artiklarna 43–47 ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

Förteckning över leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster som omfattas av artikel 7.3 och 7.4

1. Distansförsäljning (artiklarna 33 och 34 i direktiv 2006/112/EG).
2. Tjänster med anknytning till fast egendom (artikel 47 i direktiv 2006/112/EG).
3. Telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg (artikel 58 i direktiv 2006/112/EG).
4. Uthyrning, utom korttidsuthyrning, av transportmedel till en icke beskattningsbar person (artikel 56 i direktiv 2006/112/EG)

BILAGA II

Upphävd förordning och ändringar av denna i kronologisk ordning

Rådets förordning (EG) nr 1798/2003	EUT L 264, 15.10.2003, s. 1
Rådets förordning (EG) nr 885/2004	EUT L 168, 1.5.2004, s. 1.
Rådets förordning (EG) nr 1791/2006	EUT L 363, 20.12.2006, s. 1.
Rådets förordning (EG) nr 143/2008	EUT L 44, 20.2.2008, s. 1
Rådets förordning (EG) nr 37/2009	EUT L 14, 20.1.2009, s. 1

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 1.1 första och andra styckena	Artikel 1.1 första och andra styckena
Artikel 1.1 tredje stycket	—
Artikel 1.1 fjärde stycket	Artikel 1.4
Artikel 1.2	Artikel 1.3
Artikel 2.1.1	Artikel 3
Artikel 2.1.2	Artikel 2.1 led a
Artikel 2.1.3	Artikel 2.1 led b
Artikel 2.1.4	Artikel 2.1 led c
Artikel 2.1.5	Artikel 2.1 led d
Artikel 2.1.6	Artikel 2.1 led e
Artikel 2.1.7	Artikel 2.1 led f
Artikel 2.1.8	Artikel 2.1 led g
Artikel 2.1.9	Artikel 2.1 led h
Artikel 2.1.10	Artikel 2.1 led i
Artikel 2.1.11	Artikel 2.1 led j
Artikel 2.1.12	Artikel 2.1 led k
Artikel 2.1.13	Artikel 2.1 led l
Artikel 2.1.14	—
Artikel 2.1.15	Artikel 2.1 led m
Artikel 2.1.16	Artikel 2.1 led n
Artikel 2.1.17	—
Artikel 2.1.18	Artikel 2.1 led p
Artikel 2.1.19	Artikel 2.1 led q
Artikel 2.2	Artikel 2.2

▼B

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 3.1	—
Artikel 3.2	Artikel 4.1
Artikel 3.3	Artikel 4.2
Artikel 3.4	Artikel 4.3
Artikel 3.5	Artikel 4.4
Artikel 3.6	Artikel 5
Artikel 3.7	Artikel 6
Artikel 4	—
Artikel 5.1	Artikel 7.1
Artikel 5.2	Artikel 7.2
Artikel 5.3	Till och med den 31 december 2014: Artikel 7.3 Från och med den 1 januari 2015: Ar- tikel 7.4
Artikel 5.4	Artikel 7.5
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 11
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 28
Artikel 12	Artikel 29
Artikel 13	Artikel 30
Artikel 14	Artikel 25
Artikel 15	Artikel 26
Artikel 16	Artikel 27
Artikel 17 första stycket	Artikel 13.1
Artikel 17 andra stycket	Artikel 14.2
Artikel 18	Artikel 14.1 första stycket
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 14.1 andra stycket

▼B

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 22.1 första stycket	Artikel 17.1 a
Artikel 22.1 andra stycket	Artikel 18
Artikel 22.2	Artikel 19
Artikel 23 första stycket	Artikel 21.2 a och b
Artikel 23 andra stycket	Artikel 21.2 andra stycket
Artikel 24 första stycket punkt 1	Artikel 21.2 c
Artikel 24 första stycket punkt 2	Artikel 21.2 d
Artikel 24 andra stycket	Artikel 21.2 andra stycket
Artikel 25.1	Artikel 20.1
Artikel 25.2	Artikel 20.2
Artikel 25.3	—
Artikel 26	Artikel 24 första stycket
Artikel 27.1	Artikel 17.1 b
Artikel 27.2	Artikel 17.1 b och artikel 21.1
Artikel 27.3	Artikel 17.1 b och artikel 21.1
Artikel 27.4	Artikel 31
Artikel 27.5	Artikel 24
Artikel 28	Till och med den 31 december 2014 artikel 38 Från och med den 1 januari 2015 ar- tikel 43
Artikel 29	Till och med den 31 december 2014 artikel 39 Från och med den 1 januari 2015 ar- tikel 44
Artikel 30	Till och med den 31 december 2014 artikel 40 Från och med den 1 januari 2015 ar- tikel 45
Artikel 31	Artikel 17.1 d
Artikel 32	Till och med den 31 december 2014 artikel 41 Från och med den 1 januari 2015 ar- tikel 46

▼B

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 33	Till och med den 31 december 2014 artikel 42 Från och med den 1 januari 2015 ar- tikel 47
Artikel 34	—
Artikel 34a	Artikel 48
Artikel 35	Artikel 49
Artikel 36	Artikel 50
Artikel 37	Artikel 51.1
Artikel 38	Artikel 52
Artikel 39	Artikel 53
Artikel 40	Artikel 54
Artikel 41	Artikel 55
Artikel 42	Artikel 56
Artikel 43	Artikel 57
Artikel 44	Artikel 58
Artikel 45	Artikel 59
Artikel 46	Artikel 60
Artikel 47	Artikel 61
Artikel 48	Artikel 62